.2 בסעיף 1 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

תיקון סעיף ו

""חוק מסים" – חיקוק הדן בהטלת מסים או תשלומי חובה, ששר האוצר ממונה על ביצועו: "חוב סופי" – סכום שאדם חייב בו על פי חוק מסים ושאין לגביו עוד זכות להשגה. לערר או לטרטור."

> אחרי סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא: .3

הוספת סעיף 2א

תחילה

2א. (א) המדינה לא תתן ערכות לחבר־בני־אדם, ולא תעביר לחבר־בני־ אדם כספי מענק או תמיכה, אלא לאחר שהומצא למי שמייצג את המדינה בקשר לאותה ערבות או העברה, אישור מפקיד מורשה או העתק מאישור זה. המעיד שלאותו חבר־בני־אדם איז חוב סופי, או שהגיע להסדר עם רשויות המס בקשר לחוב סופי המגיע ממנו.

- (ב) הוראות סעיף זה לא יחולו על תשלום לפי חוק, אם נקבע באותו חוק שהתשלום אינו ניתן לעיקול.
- (ג) נציב מס הכנסה רשאי לקבוע כללים לביצוע הוראות סעיף קטן (א) ורשאי הוא בכללים לסייגן, או לקבוע כי יחולו בהתקיים תנאים שיקבע."
  - תחילתו של חוק זה ביום י"ז בניסו התשנ"א (1 באפריל 1991). .4

יצחק שמיר

ראש הממשלה

דב שילנסקי חיים הרצוג נשיא המדינה יושב ראש הכנסת

יצחק מודעי שר האוצר

חוק עבודת נשים (תיקון מס' 9), התש"ן-1990

בסעיף 6 לחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954 (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף קטן (ב) תיקון סעיף 6 .1 יבוא:

> "(בו) עובדת שחלתה ואושפזה בבית חולים תוך תקופת חופשת הלידה כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו־(ג), לתקופה העולה על שבועיים, זכאית לאחד מאלה:

- (1) להאריר את חופשת הלידה עד תום תקופת האשפוז אך לא יותר מארבעה שבועות, ובלבד שחופשת הלידה לא תעלה בסך הכל על ששה עשר שבועות:
- (2) לפצל את חופשת הלידה כך שתקופת אשפוז שאינה עולה על ארבעה שבועות לא תובא במניו חופשת הלידה.

לא יהיה תוקף לבחירה לפי סעיף קטן זה אלא אם כן הודיעה העובדת עליה בדרך, במועד ולמי שקבע שר העבודה והרווחה בתקנות."

[•] נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז התש"ן (17 ביולי 1990); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1999, מיום ג' בתמוז התש"ן (26 ביוני 1990), עמ' 214.

בי ס"ח התשי"ד, עמ' 154: התשכ"ג, עמ' 133: התשכ"ד, עמ' 166: התשל"ב, עמ' 119: התשל"ג, עמ' 260: התשל"ו, עמ' .42 ממ"ו, עמ' 67 ועמ' 141: התשמ"ח, עמ' 42.

- בסעיף 7 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ג) .2 תיקון סעיף 7
- (1) בפסקה (1). בסופה יבוא: "היעדרות מכוח פסקה זו לא תפגע בזכויות התלויות בוותק של העובדת אצל מעבידה":
- (2) בפסקה (2), בסופה יבוא: "דין היעדרות לפי פסקה זו כדין היעדרות מפאת מחלה.":
  - (3) במקום פסקה (3) יבוא:
- "(3)" מתום חופשת הלידה עד תום ארבעה חדשים מאותו יום שעה אחת ביום. בתנאי שהיא מועסקת במשרה מלאה: ההיעדרות המותרת על פי פסקה זו היא בנוסף להפסקות על־פי חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951, דאיו מנכים אותה משכר עבודתה."
  - במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא: .3 החלפת סעיף 9

"הגבלת פיטורים

- 9. (א) לא יפטר מעביד עובדת שהיא בהריון וטרם יצאה לחופשת לידה אלא בהיתר מאת שר העבודה והרווחה, ולא יתיר השר פיטורים כאמור אם הפיטורים הם, לדעתו, בקשר להריון: הוראות סעיף קטן זה יחולו הן על עובדת סכועה והו על עובדת ארעית או זמנית ובלכד שהעובדת עבדה אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה ששה חדשים לפחות: לענין סעיף קטן זה רואים סיום חוזה עבודה לתקופה קצובה, כפיטורים.
- (ו) לא יפטר מעביד עובדת בחופשת הלידה או בימי העדרה מעבודה לפי סעיף 7(ג)(2) ולא יתו הודעת פיטורים למועד החל בתקופות האמורות.
- (2) לא יפטר מעביד עובדת בימי העדרה מעבודה לפי סעיף 7(ד)(ו), ולא יתן הודעת פיטורים למועד החל בתקופה האמורה, אלא בהיתר מאת שר העבודה והרווחה."
  - בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968 -

תיקון חוק הביטוח הלאומי

.4

– בסעיף 89א(א)(1)

- (א) ברישה, במקום "סעיף 6(ג) או (ד)(ו)" יבוא "סעיף 6":
- (z) בפסקה (2), במקום הסיפה המתחילה במלים "לפי סעיף (z) ו־(ד)(ו)" יבוא "בשל סיבה כאמור בסעיף קטן (בו) או (ד) של סעיף 6 לחוק עבודת נשים או בשל יותר מסיבה אחת מהמפורטות בסעיף 6 האמור":
  - :אחרי סעיף 103 יבוא:

"סימו ה": היצבה לשמירת הריוו

- בסימו זה – הגדרות

"מבוטחת" – עובדת או עובדת עצמאית, המבוטחת לפי פרק ב' שמתקיים בה האמור בסעיף 98, ולענין זה היום הקובע הוא היום הראשון לשמירת ההריוו:

ם"ח התשי"א, עמ' 204.

ל ס״ח התשכ״ח, עמ׳ 108.

"שמירת הריון" - היעדרות מעבודה בתקופת הריון המתחייבת בשל מצב רפואי הנובע מההריוו והמסכו את האשה או את עוברה. הכל בהתאם לאישור רפואי בכתב.

> נימלת שמירת הריון

103. מבוטחת, שהיתה בשמירת הריון שלושים ימים רצופים לפחות. תהיה זכאית לגימלה בעד התקופה האמורה ובעד כל תקופה נוספת של ארבעה עשר ימים רצופים לפחות שבהם היתה בשמירת הריוז. והכל לפי אישורים רפואיים. כלליים, תנאים ומבחנים שקבע השר בתקנות.

103. גימלה לשמירת הריוז, לכל יום, היא הסכום הנמור משני אלה:

שיעור הגימלה (1) סכום השווה ל־25% מהשכר הממוצע, כפי שהיה ב־1 בינואר. מחולק ב־30: חל לאחר מכז פיצוי, יוגדל הסכום בשיעור הפיצוי מיום

סכום השווה לשכר העבודה הרגיל של המבוטחת, המחושב לפי סעיף 101, ולעניו זה היום הקובע הוא היום הראשוו לשמירת ההריוו: חל פיצוי לאחר תום התקופה ששימשה בסיס לחישוב הסכום לפי פסקה זו. יוגדל הסכום בשיעור הפיצוי מיום תחילת הפיצוי.

תשלומי כפל

1103. מבוטחת הזכאית לתשלום על פי כל חיקוק, הסכם קיבוצי כמשמעותו בסעיף 127נג או הסדר קיבוצי אחר, תקנון של קופת גמל, חוזה עבודה או תקנון של קרן ביטוח או פנסיה. בעד התקופה שבה היא נמצאת בשמירת הריון. לא תשולם לה גימלה לפי סימו זה בעד אותה תקופה."

> יצחק שמיר ראש הממשלה

תחילת הפיצוי:

יצחק שמיר שר העבודה והרווחה

> דב שילנסקי יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 23), התש"ן-1990

הוראת שעה במשר שנה מיום תחילתו של חוק זה יראו כאילו .1

> (1) בסעיף 12א(א) לפקודת התעבורה! (להלן - הפקודה), במקום "מוגבל לשנה אחת, ובה" בא "מוגבל לשנתיים, ובהן":

> > (2) אחרי סעיף 112 לפקודה בא:

12ג. על אף האמור בסעיף 10, לא ינהג אדם שטרם מלאו לו שמונה עשרה ״הגבלת נהיגה לנהג צעיר שנים רכב מנועי בין השעה 01.00 לבין השעה 05.00."

[•] נתקבל בכנסת ביום כ"ד בתמוז התש"ן (17 ביולי 1990): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1987, מיום ו" באייר התש"ן (1 במאי 1990), עמ' 176.

^{.29} עמ' 173: ס"ח התשמ"ט, עמ' 173: ידיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173: